

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1781/2006

2010/EØS/67/50

av 15. november 2006

om opplysninger om oppdragsgiveren som skal følge med pengeoverføringer(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske
sentralbank⁽¹⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Strømmer av svarte penger gjennom pengeoverføringer kan skade finanssektorens stabilitet og omdømme og true det indre marked. Terrorisme ryster samfunnet i dets grunnvoller. Pengeoverføringssystemenes soliditet, integritet og stabilitet og tilliten til det finansielle system som helhet kan skades alvorlig av at kriminelle og deres medvirkende forsøker å skjule opprinnelsen til utbytte av kriminell virksomhet eller overføre penger til terroristformål
- 2) Med mindre det treffes visse samordningstiltak på fellesskapsplan, kan personer som driver med hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, prøve å utnytte den frie bevegelse av kapital som det integrerte finansmarked innebærer, til å fremme sin kriminelle virksomhet. I kraft av sitt omfang bør Fellesskapets tiltak sikre at den særskilte anbefaling VII om elektroniske overføringer (SR VII) fra Den internasjonale innsatsgruppen for finansielle tiltak til bekjempelse av hvitvasking av penger (FATF), nedsatt ved G7-toppmøtet i Paris i 1989, gjennomføres på en ensartet måte i hele Den europeiske union, og særlig at det ikke forekommer forskjellesbehandling mellom nasjonale

betalinger innenfor en medlemsstat og betalinger på tvers av landegrensene mellom medlemsstatene. Dersom medlemsstatene uten samordning treffer tiltak med hensyn til pengeoverføringer over landegrensene, kan det gripe vesentlig inn i betalingssystemenes virkemåte på fellesskapsplan og dermed skade det indre marked for finansielle tjenester.

- 3) I kjølvannet av terrorangrepene i USA 11. september 2001 bekreftet Det europeiske råd på sitt ekstraordinære møte 21. september 2001 at kampen mot terrorisme er et av Den europeiske unions viktigste mål. Det europeiske råd godkjente en handlingsplan for styrket politisamarbeid og rettslig samarbeid med utvikling av internasjonale juridiske virkemidler mot terrorisme, forebygging av finansiering av terrorisme, styrking av flysikkerheten og større samsvar innenfor all relevant politikk. Denne handlingsplanen ble revidert av Det europeiske råd etter terrorangrepene i Madrid 11. mars 2004 og tar nå uttrykkelig for seg behovet for å sikre at det regelverk Fellesskapet har skapt med sikte på å bekjempe terrorisme og styrke det rettslige samarbeidet, tilpasses til de ni særskilte anbefalinger mot finansiering av terrorisme som FATF har vedtatt.
- 4) For å forebygge finansiering av terrorisme er det truffet tiltak med sikte på å fryse visse personers, grupper og enheters midler og økonomiske ressurser, herunder forordning (EF) nr. 2580/2001⁽³⁾ og rådsforordning (EF) nr. 881/2002⁽⁴⁾. For samme formål er det truffet tiltak med sikte på å beskytte det finansielle system mot kanalisering av midler og økonomiske ressurser til terroristformål. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF⁽⁵⁾ inneholder en rekke tiltak med sikte på å bekjempe misbruk av det finansielle system til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Disse tiltakene er imidlertid ikke tilstrekkelige til å hindre at terrorister eller andre kriminelle får tilgang til betalingssystemer med sikte på pengeoverføringer.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 345 av 8.12.2006, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 60, 13.12.2007, s. 23.

⁽¹⁾ EUT C 336 av 31.12.2005, s. 109.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 6. juli 2006 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 7. november 2006.

⁽³⁾ EFT L 344 av 28.12.2001, s. 70. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1461/2006 (EUT L 272 av 3.10.2006, s. 11).

⁽⁴⁾ EFT L 139 av 29.5.2002, s. 9. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1508/2006 (EUT L 280 av 12.10.2006, s. 12).

⁽⁵⁾ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

- 5) For å fremme en enhetlig metode i den internasjonale kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme bør nye fellesskapstiltak ta hensyn til utviklingen på internasjonalt plan, det vil si de ni særskilte anbefalinger mot finansiering av terrorisme som er vedtatt av FATF, særlig SR VII og den reviderte fortolkningsnoten for gjennomføringen av den.
- 6) Full sporbarhet for pengeoverføringer kan være et særlig viktig og verdifullt middel når det gjelder å forebygge, etterforske og avdekke hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. For å sikre overføring av opplysninger om oppdragsgiver gjennom betalingskjeden bør det derfor innføres et system som pålegger yterne av betalingstjenester en plikt til å sørge for at overføringene følges av nøyaktige og nyttige opplysninger om oppdragsgiveren.
- 7) Bestemmelsene i denne forordning gjelder med forbehold for europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽¹⁾. For eksempel bør opplysninger som samles inn og oppbevares for denne forordnings formål, ikke brukes til kommersielle formål.
- 8) Personer som bare omformer papirdokumenter til elektroniske data på grunnlag av en kontrakt med en yter av betalingstjenester, faller ikke inn under denne forordnings virkeområde; det samme gjelder enhver fysisk eller juridisk person som utelukkende forsyner ytere av betalingstjenester med et meldingssystem eller andre støttesystemer for pengeoverføringer, eller med avregnings- og oppgjørssystemer.
- 9) Pengeoverføringer som utgjør en lav risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, bør unntas fra denne forordnings virkeområde. Slike unntak bør omfatte kreditt- eller debetkort, uttak fra bankautomater, direkte debitering, trunkerte sjekker, betaling av skatter, bøter eller andre avgifter, og pengeoverføringer dersom både oppdragsgiveren og den begunstigede er ytere av betalingstjenester som opptrer på egne vegne. Videre kan medlemsstatene, for å ta hensyn til de nasjonale betalingssystemenes særlige egenskaper, unnta elektroniske girobetalinger, forutsatt at det alltid er mulig å spore pengeoverføringen tilbake til oppdragsgiveren. Dersom medlemsstatene har anvendt unntaket for elektroniske penger i direktiv 2005/60/EF, bør dette få anvendelse i henhold til denne forordning, forutsatt at det overførte beløpet ikke overstiger 1 000 euro.
- 10) Unntaket for elektroniske penger som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF⁽²⁾ omfatter elektroniske penger uansett om utstederen av slike penger er omfattet av unntak i henhold til artikkel 8 i nevnte direktiv.
- 11) For ikke å redusere betalingssystemenes effektivitet bør det skjelnes mellom kontrollkravene til pengeoverføringer som utføres fra en konto, og kravene til pengeoverføringer som ikke utføres fra en konto. For å skape en balanse mellom risikoen for at transaksjoner vil skje utenfor det offisielle systemet dersom det pålegges for strenge identifikasjonskrav, og den potensielle terrortrusselen som småpengeoverføringer utgjør, dersom pengeoverføringene ikke utføres fra en konto, bør plikten til å kontrollere at opplysningene om oppdragsgiveren er riktige pålegges bare for enkeltoverføringer som overstiger 1 000 euro, uten at pliktene i henhold til direktiv 2005/60/EF berøres. For pengeoverføringer som utføres fra en konto, bør det ikke kreves at ytere av betalingstjenester kontrollerer opplysninger om oppdragsgiveren i forbindelse med hver pengeoverføring dersom pliktene i henhold til direktiv 2005/60/EF er oppfylt.
- 12) På bakgrunn av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2560/2001⁽³⁾ og kommunikasjonsmeldingen «En ny rettslig ramme for betalinger på det indre marked» er det tilstrekkelig å fastsette at pengeoverføringer innenfor Fellesskapet følges av forenklede opplysninger om oppdragsgiveren.
- 13) For å gjøre det mulig for de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i tredjestater, å spore kilden til penger som anvendes til disse formål, bør pengeoverføringer fra Fellesskapet til land utenfor Fellesskapet inneholde fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren. Disse myndigheter bør få tilgang til fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren bare med sikte på å forebygge, etterforske og avdekke hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.
- 14) For at pengeoverføringer fra én enkelt oppdragsgiver til flere begunstigede skal kunne sendes i rimeligere samlefiler som inneholder enkeltoverføringene fra Fellesskapet til mottakere utenfor Fellesskapet, bør disse enkeltoverføringene kunne inneholde bare oppdragsgiverens kontonummer eller en entydig identifikasjon, forutsatt at samlefilen inneholder fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren.
- 15) For å kunne kontrollere om de nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren følger pengeoverføringer, og for å bidra til å identifisere mistenkelige transaksjoner, bør den begunstigedes yter av betalingstjenester ha iverksatt effektive rutiner for å avdekke om opplysningene om oppdragsgiveren mangler.

⁽¹⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 275 av 27.10.2000, s. 39.

⁽³⁾ Forordningen rettet ved EFT L 344 av 28.12.2001, s. 13.

- 16) Av hensyn til den potensielle risikoen for finansiering av terrorisme som anonyme overføringer utgjør, bør den begunstigedes yter av betalingstjenester settes i stand til å unngå eller korrigere slike situasjoner dersom vedkommende blir oppmerksom på at opplysninger om oppdragsgiveren mangler eller er ufullstendige. I denne sammenheng bør det tillates en viss fleksibilitet med hensyn til omfanget av opplysninger om oppdragsgiveren på grunnlag av en risikovurdering. Dessuten bør oppdragsgiverens yter av betalingstjenester fortsatt ha ansvaret for at opplysningene om oppdragsgiveren er nøyaktige og fullstendige. Dersom oppdragsgiverens yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapets territorium, bør det anvendes utvidet kundekontroll, i samsvar med direktiv 2005/60/EF, med hensyn til korrespondentbankforbindelser på tvers av landegrenser med denne yteren av betalingstjenester.
- 17) Dersom de nasjonale vedkommende myndigheter gir retningslinjer med hensyn til plikten til enten å avvise alle overføringer fra en yter av betalingstjenester som regelmessig unnlater å gi de nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren, eller beslutte om en forretningsforbindelse skal begrenses eller avsluttes med denne yteren av betalingstjenester, bør disse retningslinjene blant annet bygge på felles beste praksis og dessuten ta hensyn til at den reviderte fortolkningsnote til SR VII fra FATF gjør det mulig for tredjestater å fastsette en terskel på 1 000 euro eller 1 000 USD for plikten til å sende opplysninger om oppdragsgiveren, uten at dette berører målet om å bekjempe hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme på en effektiv måte.
- 18) Den begunstigedes yter av betalingstjenester bør under alle omstendigheter utvise særlig aktsomhet og vurdere risikoen dersom vedkommende blir oppmerksom på at opplysninger om oppdragsgiveren mangler eller er ufullstendige, og bør rapportere mistenkelige transaksjoner til vedkommende myndigheter, i samsvar med pliktene i direktiv 2005/60/EF og nasjonale gjennomføringstiltak.
- 19) Bestemmelsene om pengeoverføringer der opplysninger om oppdragsgiveren mangler eller er ufullstendige, får anvendelse uten at dette berører plikter for yteren av betalingstjenester til å innstille og/eller avvise pengeoverføringer som bryter med sivilrettslige, forvaltningsrettslige eller strafferettslige bestemmelser.
- 20) Inntil de tekniske begrensninger som kan hindre ytere av mellomliggende betalingstjenester i å oppfylle plikten til å overføre alle opplysninger de mottar om oppdragsgiveren, er fjernet, bør disse yterne av mellomliggende betalingstjenester oppbevare disse opplysningene. Slike tekniske begrensninger bør fjernes så snart betalingssystemene blir oppgradert.
- 21) Ettersom det i forbindelse med etterforskning av forbrytelser ikke alltid er mulig å identifisere de nødvendige data eller involverte enkeltpersoner før etter mange måneder, eller til og med år, etter den opprinnelige pengeoverføringen, bør det kreves at ytere av betalingstjenester oppbevarer opplysninger om oppdragsgiveren med sikte på å forebygge, etterforske og avdekke hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme. Dette tidsrommet bør være begrenset.
- 22) For å gjøre det mulig raskt å treffe tiltak i kampen mot terrorisme bør ytere av betalingstjenester svare raskt på anmodninger om opplysninger om oppdragsgiveren fra de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i de medlemsstater der de befinner seg.
- 23) Antallet virkedager i medlemsstaten til yteren av betalingstjenester avgjør antallet dager for besvarelse av anmodninger om opplysninger om oppdragsgiveren.
- 24) På bakgrunn av den betydning kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme har, bør medlemsstatene i sin nasjonale lovgivning fastsette sanksjoner som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende, for manglende overholdelse av denne forordning.
- 25) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 26) En rekke stater og territorier som ikke utgjør en del av Fellesskapets territorium, inngår i en monetær union med en medlemsstat, inngår i en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær avtale med Det europeiske fellesskap representert ved en medlemsstat, og har ytere av betalingstjenester som deltar direkte eller indirekte i betalings- og oppgjørssystemer i denne medlemsstaten. For å unngå at anvendelsen av denne forordning på pengeoverføringer mellom de berørte medlemsstater og disse statene eller territoriene får en betydelig negativ virkning på økonomien i disse statene eller territoriene, bør det åpnes for at slike pengeoverføringer kan behandles som pengeoverføringer innenfor de berørte medlemsstater.

(1) EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen sist endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

- 27) For ikke å hindre at det gis gaver til veldedige formål, bør medlemsstatene kunne unnta ytere av betalingstjenester som er etablert på deres territorium, fra kravet om å samle inn, kontrollere, registrere eller sende opplysninger om oppdragsgiveren for pengeoverføringer på inntil 150 euro som utføres innenfor medlemsstatens territorium. Denne mulighet bør også gjøres betinget av at kravene oppfylles av ideelle organisasjoner, slik at medlemsstatene kan sikre at dette unntaket ikke misbrukes av terrorister til å dekke over eller lette finansieringen av deres virksomhet.
- 28) Ettersom målene for denne forordning ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 29) For å fastsette en enhetlig metode på området hvitvasking av penger og bekjempelse av terrorisme bør de viktigste bestemmelsene i denne forordning anvendes fra samme dato som de relevante bestemmelser som vedtas på internasjonalt plan —
- 3) «oppdragsgiver» en fysisk eller juridisk person som innehar en konto og tillater en pengeoverføring fra denne kontoen, eller, dersom det ikke finnes en konto, en fysisk eller juridisk person som bestiller en pengeoverføring,
- 4) «begunstiget» en fysisk eller juridisk person som er den tiltenkte endelige mottaker av pengeoverføringen,
- 5) «yter av betalingstjenester» en fysisk eller juridisk person hvis virksomhet omfatter yting av pengeoverføringstjenester,
- 6) «yter av mellomliggende betalingstjenester» en yter av betalingstjenester som verken er oppdragsgiverens eller den begunstigedes yter av betalingstjenester, og som deltar i utføringen av pengeoverføringene,
- 7) «pengeoverføring» enhver transaksjon som utføres elektronisk på vegne av en oppdragsgiver gjennom en yter av betalingstjenester, med sikte på å stille pengebeløp til rådighet for en begunstiget hos en yter av betalingstjenester, uavhengig av om oppdragsgiveren og den begunstigede er samme person,
- 8) «samleoverføring» flere enkeltoverføringer av penger som sendes samlet,
- 9) «entydig identifikasjon» en kombinasjon av bokstaver, tall eller symboler som fastsettes av yteren av betalingstjenester i samsvar med protokoller for betalings- og oppgjørssystemer eller meldingssystemer som anvendes til å utføre pengeoverføringen.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

FORMÅL, DEFINISJONER OG VIRKEOMRÅDE

Artikkel 1

Formål

I denne forordning fastsettes regler for opplysninger om oppdragsgiveren som skal følge pengeoverføringer med sikte på å forebygge, etterforske og avdekke hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- 1) «finansiering av terrorisme» framskaffelse eller innsamling av midler i henhold til artikkel 1 nr. 4 i direktiv 2005/60/EF,
- 2) «hvitvasking av penger» enhver handling som når den utføres med forsett, anses som hvitvasking av penger i henhold til artikkel 1 nr. 2 eller 3 i direktiv 2005/60/EF,

Artikkel 3

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på pengeoverføringer, i enhver valuta, som sendes eller mottas av en yter av betalingstjenester som er etablert i Fellesskapet.
2. Denne forordning får ikke anvendelse på pengeoverføringer som utføres ved hjelp av et kreditt- eller debetkort, forutsatt at
- a) den begunstigede har en avtale med yteren av betalingstjenester som gjør det mulig å betale for yting av varer og tjenester,
- og
- b) en entydig identifikasjon som gjør det mulig å spore overføringen tilbake til oppdragsgiveren, følger en slik pengeoverføring.

3. Dersom en medlemsstat velger å anvende unntaket fastsatt i artikkel 11 nr. 5 bokstav d) i direktiv 2005/60/EF, får denne forordning ikke anvendelse på pengeoverføringer utført ved hjelp av elektroniske penger, som omfattes av nevnte unntak, med mindre det overførte beløpet overstiger 1 000 euro.

4. Med forbehold for nr. 3 får denne forordning ikke anvendelse på pengeoverføringer som utføres ved hjelp av en mobiltelefon eller en annen digital eller informasjonsteknologisk innretning (IT-innretning), dersom slike overføringer er forhåndsbetalt og ikke overstiger 150 euro.

5. Denne forordning får ikke anvendelse på pengeoverføringer som utføres ved hjelp av en mobiltelefon eller en annen digital innretning eller IT-innretning, dersom slike overføringer er forhåndsbetalt og oppfyller alle følgende vilkår:

a) den begunstigede har en avtale med yteren av betalingstjenester som gjør det mulig å betale for yting av varer og tjenester,

b) en entydig identifikasjon som gjør det mulig å spore overføringen tilbake til oppdragsgiveren, følger pengeoverføringen,

og

c) yteren av betalingstjenester omfattes av pliktene i direktiv 2005/60/EF.

6. Medlemsstatene kan beslutte ikke å anvende denne forordning på pengeoverføringer innenfor medlemsstaten til en begunstigets konto som muliggjør betaling for yting av varer eller tjenester, dersom

a) den begunstigedes yter av betalingstjenester omfattes av pliktene i direktiv 2005/60/EF,

b) den begunstigedes yter av betalingstjenester ved hjelp av et entydig referansenummer via den begunstigede kan tilbakespore pengeoverføringen fra den fysiske eller juridiske personen som har en avtale med den begunstigede om yting av varer eller tjenester,

og

c) det overførte beløp ikke overstiger 1 000 euro.

Medlemsstater som benytter seg av dette unntaket, skal underrette Kommisjonen om det.

7. Denne forordning får ikke anvendelse på pengeoverføringer

a) der oppdragsgiveren hever kontanter fra sin egen konto,

b) der det foreligger en debetoverføringstillatelse mellom to parter som muliggjør betalinger mellom dem via kontoer, forutsatt at en unik identifikasjon følger pengeoverføringen og gjør det mulig å tilbakespore den fysiske eller juridiske personen,

c) der det anvendes trunkerte sjekker,

d) til offentlige myndigheter til betaling av skatter, bøter eller andre avgifter innenfor en medlemsstat,

e) der både oppdragsgiveren og den begunstigede er ytere av betalingstjenester som opptrer på egne vegne.

KAPITTEL II

PLIKTER FOR OPPDRAGSGIVERENS YTER AV BETALINGSTJENESTER

Artikkel 4

Fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren

1. Fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren skal omfatte navn, adresse og kontonummer.

2. Adressen kan erstattes med oppdragsgiverens fødselsdato og fødested eller vedkommendes kundeidentifikasjonsnummer eller nasjonale identifikasjonsnummer.

3. Dersom oppdragsgiveren ikke har et kontonummer, skal oppdragsgiverens yter av betalingstjenester erstatte det med en entydig identifikasjon som gjør det mulig å spore overføringen tilbake til oppdragsgiveren.

Artikkel 5

Opplysninger som skal følge pengeoverføringer, samt oppbevaring av opplysninger

1. Ytere av betalingstjenester skal sikre at pengeoverføringer følges av fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren.

2. Oppdragsgiverens yter av betalingstjenester skal før pengeoverføringen kontrollere at opplysningene om oppdragsgiveren er fullstendige, på grunnlag av dokumenter, data eller opplysninger innhentet fra en pålitelig og uavhengig kilde.

3. Ved pengeoverføring fra en konto kan kontrollen anses utført dersom

a) en oppdragsgivers identitet er bekreftet i forbindelse med åpning av kontoen og opplysningene innhentet ved denne bekreftelsen er lagret i samsvar med pliktene i artikkel 8 nr. 2 og artikkel 30 bokstav a) i direktiv 2005/60/EF, eller

b) oppdragsgiveren omfattes av artikkel 9 nr. 6 i direktiv 2005/60/EF.

4. Ved pengeoverføringer som ikke utføres fra en konto, skal imidlertid oppdragsgiverens yter av betalingstjenester, med forbehold for artikkel 7 bokstav c) i direktiv 2005/60/EF, kontrollere opplysningene om oppdragsgiveren bare dersom beløpet overstiger 1 000 euro, med mindre overføringen utføres i flere operasjoner som synes å henge sammen, og som til sammen overstiger 1 000 euro.

5. Oppdragsgiverens yter av betalingstjenester skal oppbevare de fullstendige opplysningene om oppdragsgiveren som følger pengeoverføringer, i fem år.

Artikkel 6

Pengeoverføringer innenfor Fellesskapet

1. Dersom både oppdragsgiverens og den begunstigedes yter av betalingstjenester er etablert i Fellesskapet, kreves det, som unntak fra artikkel 5 nr. 1, bare at pengeoverføringer følges av oppdragsgiverens kontonummer eller en entydig identifikasjon som gjør det mulig å spore overføringen tilbake til oppdragsgiveren.

2. Dersom den begunstigedes yter av betalingstjenester anmoder om det, skal imidlertid oppdragsgiverens yter av betalingstjenester innen tre virkedager etter mottak av anmodningen stille de fullstendige opplysningene om oppdragsgiveren til rådighet for den begunstigedes yter av betalingstjenester.

Artikkel 7

Pengeoverføringer fra Fellesskapet til mottakere utenfor Fellesskapet

1. Pengeoverføringer der den begunstigedes yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet, skal følges av fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren.

2. Ved samleoverføringer fra én enkelt oppdragsgiver der den begunstigedes yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet, får nr. 1 ikke anvendelse på enkeltoverføringer som er samlet, forutsatt at samlefilen inneholder disse opplysningene, og at enkeltoverføringene inneholder oppdragsgiverens kontonummer eller en entydig identifikasjon.

KAPITTEL III

PLIKTER FOR DEN BEGUNSTIGEDES YTER AV BETALINGSTJENESTER

Artikkel 8

Avdekking av manglende opplysninger om oppdragsgiveren

Den begunstigedes yter av betalingstjenester skal forsikre seg om at feltene med opplysninger om oppdragsgiveren i meldings- eller betalings- og oppgjørssystemet som anvendes

til å gjennomføre en pengeoverføring, er utfyllt med tillatte tegn eller inndata i henhold til reglene for meldings- eller betalings- og oppgjørssystemet. Denne tjenesteyteren skal ha effektive rutiner for å avdekke om følgende opplysninger om oppdragsgiveren mangler:

a) ved pengeoverføringer der oppdragsgiverens yter av betalingstjenester er etablert i Fellesskapet, de opplysninger som kreves i henhold til artikkel 6,

b) ved pengeoverføringer der oppdragsgiverens yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet, fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren som nevnt i artikkel 4, eller eventuelt opplysningene som kreves i henhold til artikkel 13,

og

c) ved samleoverføringer der oppdragsgiverens yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet, fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren som nevnt i artikkel 4 i samleoverføringen, men ikke i enkeltoverføringene som utgjør denne.

Artikkel 9

Pengeoverføringer med manglende eller ufullstendige opplysninger om oppdragsgiveren

1. Dersom den begunstigedes yter av betalingstjenester ved mottak av pengeoverføringer blir oppmerksom på at opplysninger om oppdragsgiveren som kreves i henhold til denne forordning, mangler eller er ufullstendige, skal vedkommende enten avvise overføringen eller be om fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren. Uansett skal den begunstigedes yter av betalingstjenester overholde alle relevante lover og forskrifter om hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, særlig forordning (EF) nr. 2580/2001 og (EF) nr 881/2002, direktiv 2005/60/EF og nasjonale gjennomføringstiltak.

2. Dersom en yter av betalingstjenester regelmessig unnlater å oppgi de nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren, skal den begunstigedes yter av betalingstjenester treffe tiltak, som i første omgang kan omfatte utsending av advarsler og fastsettelse av frister, og deretter avvise pengeoverføringer fra denne yteren av betalingstjenester eller beslutte hvorvidt forretningsforbindelsene med denne yteren av betalingstjenester skal begrenses eller avsluttes.

Den begunstigedes yter av betalingstjenester skal melde dette til de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Artikkel 10

Risikovurdering

Den begunstigedes yter av betalingstjenester skal anse manglende eller ufullstendige opplysninger om oppdragsgiveren som en faktor ved vurdering av om pengeoverføringen, eller en tilknyttet overføring, er mistenkelig, og om den, i samsvar med pliktene i kapittel III i direktiv 2005/60/EF, skal meldes til de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Artikkel 11

Oppbevaring av opplysninger

Den begunstigedes yter av betalingstjenester skal oppbevare alle opplysninger som mottas om oppdragsgiveren, i fem år.

KAPITTEL IV

PLIKTER FOR YTERE AV MELLOMLIGGENDE BETALINGSTJENESTER

Artikkel 12

Oppbevaring av opplysninger om oppdragsgiveren sammen med overføringen

Ytere av mellomliggende betalingstjenester skal sikre at alle opplysninger som mottas om oppdragsgiveren sammen med en pengeoverføring, oppbevares sammen med overføringen.

Artikkel 13

Tekniske begrensninger

1. Denne artikkel får anvendelse når oppdragsgiverens yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet og yteren av mellomliggende betalingstjenester er etablert i Fellesskapet.

2. Med mindre yteren av mellomliggende betalingstjenester ved mottak av en pengeoverføring blir oppmerksom på at opplysninger om oppdragsgiveren som kreves i henhold til denne forordning, mangler eller er ufullstendige, kan vedkommende anvende et betalingssystem med tekniske begrensninger som hindrer at opplysninger om oppdragsgiveren følger pengeoverføringen ved sending av pengeoverføringen til den begunstigedes yter av betalingstjenester.

3. Dersom yteren av mellomliggende betalingstjenester ved mottak av en pengeoverføring blir oppmerksom på at opplysninger om oppdragsgiveren som kreves i henhold til denne forordning, mangler eller er ufullstendige, skal vedkommende anvende et betalingssystem med tekniske begrensninger bare dersom det er mulig å underrette den begunstigedes yter av betalingstjenester om dette, enten i et meldings- eller betalingssystem som gjør det mulig å formidle denne opplysningen, eller ved hjelp av en annen framgangsmåte, forutsatt at kommunikasjonsmåten godtas av, eller avtales mellom, de to yterne av betalingstjenester.

4. Dersom yteren av mellomliggende betalingstjenester anvender et betalingssystem med tekniske begrensninger, skal yteren av mellomliggende betalingstjenester, på anmodning fra den begunstigedes yter av betalingstjenester, stille til rådighet for denne yteren av betalingstjenester alle de opplysninger om oppdragsgiveren som vedkommende har mottatt, uavhengig av om de er fullstendige eller ikke, innen tre virkedager fra mottak av anmodningen.

5. I tilfellene nevnt i nr. 2 og 3 skal yteren av mellomliggende betalingstjenester oppbevare alle mottatte opplysninger i fem år.

KAPITTEL V

ALMINNELIGE PLIKTER OG GJENNOMFØRINGSMYNDIGHET

Artikkel 14

Samarbeidsplikt

Ytere av betalingstjenester skal i samsvar med framgangsmåtene i den nasjonale lovgivning i medlemsstaten der yteren er etablert, straks gi utfyllende svar på anmodninger fra de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i den berørte medlemsstat, med hensyn til opplysninger om oppdragsgiveren som følger pengeoverføringer og tilsvarende oppbevarte opplysninger.

Med forbehold for nasjonal strafferett og vern av grunnleggende rettigheter kan disse myndighetene bruke opplysningene bare med sikte på å forebygge, etterforske eller avdekke hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Artikkel 15

Sanksjoner og overvåking

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de blir gjennomført. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. De får anvendelse fra 15. desember 2007.

2. Medlemsstatene skal senest 14. desember 2007 underrette Kommisjonen om reglene nevnt i nr. 1 og om hvilke myndigheter som har ansvar for å håndheve reglene, og de skal umiddelbart underrette om eventuelle senere endringer som påvirker dem.

3. Medlemsstatene skal kreve at vedkommende myndigheter effektivt overvåker og treffer de nødvendige tiltak for å sikre at kravene i denne forordning overholdes.

Artikkel 16

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for forebygging av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme nedsatt ved direktiv 2005/60/EF, heretter kalt «Komiteen».

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8, forutsatt at gjennomføringstiltakene som vedtas etter denne framgangsmåten, ikke endrer de grunnleggende bestemmelser i denne forordning.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

KAPITTEL VI

UNNTAK

Artikkel 17

Avtaler med territorier eller stater som ikke utgjør en del av Fellesskapets territorium

1. Kommisjonen kan bemyndige enhver medlemsstat til å inngå avtaler, i henhold til nasjonale ordninger, med en stat eller et territorium som ikke utgjør en del av Fellesskapets territorium i henhold til traktatens artikkel 299, som inneholder unntak fra denne forordning, for å gjøre det mulig å behandle pengeoverføringer mellom denne staten eller dette territoriet og den berørte medlemsstat som pengeoverføringer innenfor medlemsstaten.

Slike avtaler kan tillates bare dersom

- a) den berørte stat eller det berørte territorium er i monetær union med den berørte medlemsstat, utgjør en del av medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær avtale med Det europeiske fellesskap representert ved en medlemsstat,
- b) ytere av betalingstjenester i den berørte stat eller det berørte territorium deltar direkte eller indirekte i betalings- og oppgjørssystemer i medlemsstaten,
og
- c) den berørte stat eller det berørte territorium krever at ytere av betalingstjenester under dens jurisdiksjon anvender de samme regler som er fastsatt i denne forordning.

2. En medlemsstat som ønsker å inngå en avtale som nevnt i nr. 1, skal sende en søknad til Kommisjonen og oppgi alle nødvendige opplysninger.

Når Kommisjonen mottar en søknad fra en medlemsstat, skal pengeoverføringer mellom medlemsstaten og den berørte stat eller det berørte territorium midlertidig behandles som overføringer innenfor medlemsstaten, inntil det treffes beslutning etter framgangsmåten i denne artikkel.

Dersom Kommisjonen anser at den ikke har alle nødvendige opplysninger, skal den ta kontakt med den berørte medlemsstat innen to måneder etter mottak av søknaden og oppgi hvilke tilleggsopplysninger som kreves.

Når Kommisjonen har alle de opplysninger den anser som nødvendige for å vurdere søknaden, skal den innen en måned underrette søkermedlemsstaten om dette og videresende søknaden til de andre medlemsstatene.

3. Kommisjonen skal innen tre måneder etter underretningen nevnt i nr. 2 fjerde ledd treffe beslutning etter framgangsmåten i artikkel 16 nr. 2 om hvorvidt den berørte medlemsstat skal få tillatelse til å inngå avtalen nevnt i nr. 1 i denne artikkel.

En beslutning som nevnt i første ledd skal under alle omstendigheter vedtas innen 18 måneder etter at Kommisjonen har mottatt søknaden.

Artikkel 18

Pengeoverføringer til ideelle organisasjoner i en medlemsstat

1. Medlemsstater kan fritta ytere av betalingstjenester som er etablert på deres territorium, for pliktene i artikkel 5 med hensyn til pengeoverføringer til organisasjoner som driver virksomhet for ideelle organisasjoner med veldedige, religiøse, kulturelle, utdanningsmessige, sosiale, vitenskapelige eller foreningsmessige formål, forutsatt at disse organisasjonene er underlagt rapporteringskrav og krav om ekstern revisjon eller tilsyn ved en offentlig myndighet eller ved et egenkontrollorgan som er anerkjent i nasjonal lovgivning, og at pengeoverføringene er begrenset til høyst 150 euro per overføring og finner sted utelukkende på medlemsstatens territorium.

2. Medlemsstater som anvender denne artikkel, skal underrette Kommisjonen om de tiltak de har vedtatt for å anvende muligheten i nr. 1, herunder en liste over organisasjoner som omfattes av unntaket, navn på fysiske personer som i siste hånd kontrollerer disse organisasjonene, og en forklaring på hvordan listen vil bli ajourført. Disse opplysningene skal også stilles til rådighet for de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

3. Den berørte medlemsstat skal oversende en ajourført liste over organisasjoner som omfattes av vedtaket, til ytere av betalingstjenester som tåper virksomhet i medlemsstaten.

Artikkel 19

Revisjonsklausul

1. Kommisjonen skal innen 28. desember 2011 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet med en fullstendig økonomisk og juridisk vurdering av anvendelsen av denne forordning, eventuelt ledsaget av forslag til endringer eller oppheving.
2. Rapporten skal særlig vurdere
 - a) anvendelsen av artikkel 3 med hensyn til videre erfaringer med mulig misbruk av elektroniske penger, som definert i artikkel 1 nr. 3 i direktiv 2000/46/EF, og andre nye betalingsmidler som utvikles med sikte på hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Dersom det foreligger risiko for slik misbruk, skal Kommisjonen framlegge et forslag til endring av denne forordning,

- b) anvendelsen av artikkel 13 med hensyn til tekniske begrensninger som kan hindre at fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren overføres til den begunstigedes yter av betalingstjenester. Dersom det er mulig å overvinne slike tekniske begrensninger på grunnlag av nyutvikling i betalingssektoren, og idet det tas hensyn til kostnadene for ytere av betalingstjenester, skal Kommisjonen framlegge et forslag til endring av denne forordning.

KAPITTEL VII

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 20

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, men ikke før 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 15. november 2006.

For Europaparlamentet
J. BORRELL FONTELLES
President

For Rådet
P. LEHTOMÄKI
Formann